

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 02 kwietnia 2015r. /data nadania w polskim urzędzie pocztowym/ skierowanym przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. powód S. S., reprezentowany przez radcę prawnego z wyboru, odwołał się od wypowiedzenia mu umowy o pracę przez pozwanego. Wnosił o zasądzenie odszkodowania z tytułu niezgodnego z prawem wypowiedzenia umowy o pracę w kwocie 33.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty jak również zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany, reprezentowany w toku procesu przez adwokata z wyboru, konsekwentnie wnosił o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 28 października 2011r. rada nadzorcza pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. uchwałą nr 131/2011/VI z dniem 02 listopada 2011r. powołała powoda S. S. na stanowisko prezesa zarządu pozwanej spółki. **/dowód: uchwała nr 131/2011/VI z akt osobowych powoda załączonych do akt sprawy niniejszej/.**

W dniu 03 listopada 2011r. powód S. S. zawarł z pozwanym Przedsiębiorstwem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. umowę o pracę na czas nieokreślony. W ramach tej umowy powód został zatrudniony na stanowisku prezesa zarządu pozwanej spółki w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 10.000 złotych brutto. Z dniem 01 stycznia 2014r. na mocy porozumienia zmieniającego warunki płacy wynagrodzenie zasadnicze powoda zostało podwyższone do kwoty 11.000 złotych brutto miesięcznie. **/dowód: dokumenty prywatne z akt osobowych powoda załączonych do akt sprawy niniejszej/.**

W dniu 06 maja 2014r. rada nadzorcza pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. uchwałą nr 158/2014/VII powołała powoda S. S. na stanowisko prezesa zarządu pozwanej spółki na siódmą kadencję obejmującą lata 2014 - 2016. **/dowód: uchwała nr 158/2014/VII z akt osobowych powoda załączonych do akt sprawy niniejszej/.**

W dniu 13 marca 2015r. odbyło się posiedzenie rady nadzorczej pozwanej spółki w składzie czterech członków. Rada nadzorcza pozwanej spółki podjęła uchwałę nr 166/2015/VII na podstawie której z dniem 13 marca 2015r. odwołała powoda z funkcji pełnionej w zarządzie pozwanej spółki – par. 1, rozwiązała z dniem 30 czerwca 2015r. za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia umowę o pracę zawartą z powodem w dniu 03 listopada 2011r. – par. 2 pkt 1, wskazała jako przyczynę rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem odwołanie powoda z funkcji pełnionej w zarządzie pozwanej spółki – par. 2 pkt 2, zwolniła powoda po wykorzystaniu urlopu wypoczynkowego z obowiązku osobistego świadczenia pracy na rzecz pozwanej spółki – par. 2 pkt 3 oraz pouczyła powoda o terminie i sposobie odwołania się do sądu pracy- par. 2 pkt 4. Za podjęciem tej uchwały głosowało dwóch członków rady nadzorczej pozwanej spółki, a dwóch wstrzymało się od głosu. Odpis tej uchwały został doręczony powodowi w tym samym dniu, gdyż był on obecny na posiedzeniu rady nadzorczej. Na posiedzeniu tym rada nadzorcza pozwanej spółki podjęła też uchwałę nr 167/2015/VII na mocy której delegowała przewodniczącego rady nadzorczej M. K. do zawierania w imieniu pozwanej spółki umów o pracę z zarządem oraz dokonywania czynności związanych ze stosunkiem pracy członka zarządu. Za tą uchwałą głosowało trzech członków rady nadzorczej, a jeden członek wstrzymał się od głosu. **/dowód: zeznania powoda k. 55, 58 - 59, zeznania świadka M. K. k. 56 - 58, protokół posiedzenia rady nadzorczej z listą obecności k. 23 - 25, uchwała k. 27, uchwała nr 166/2015/VII z akt osobowych powoda załączonych do akt sprawy niniejszej/.**

Po podjęciu tej uchwały przewodniczący rady nadzorczej pozwanej spółki (...) stwierdził, że do jej podjęcia regulamin rady nadzorczej pozwanej spółki wymaga bezwzględnej większości głosów członków rady nadzorczej. W związku z

tym na dzień 23 marca 2015r. zostało zwołane kolejne posiedzenie rady nadzorczej pozwanej spółki. Rada nadzorcza została wcześniej poszerzona do składu pięciu członków. Na posiedzeniu w dniu 23 marca 2015r. rada nadzorcza pozwanej spółki podjęła uchwałę nr 168/2015/VII, w której stwierdziła, że w związku z brakiem bezwzględnej większości głosów wymaganej zgodnie z par. 8 ust. 1 uchwały nr 5 nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z dnia 22.11.2001r. stanowiącej regulamin rady nadzorczej – uchwała rady nadzorczej (...) Sp. z o.o. z dnia 13 marca 2015r. Nr (...) w przedmiocie odwołania z dniem 13 marca 2015r. pana S. S. z funkcji pełnionej w zarządzenie (...) Sp. z o.o. w Ż. oraz rozwiązania z nim z dniem 30 czerwca 2015r. za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia umowy o pracę zawartej w dniu 03.11.2011r. nie została podjęta i nie wywołuje skutków prawnych (nie istnieje stosunek prawny objęty tak niepodjętą uchwałą). Za ww. uchwałą głosowało za pięciu członków rady nadzorczej. **/dowód: zeznania świadka M. K. k. 56 - 58, protokołu posiedzenia rady nadzorczej i lista obecności k. 28 – 30, uchwała k. 33 – 37, uchwała k. 38, uchwała nr 168/2015/VII z akt osobowych powoda załączonych do akt sprawy niniejszej/.**

Na tym samym posiedzeniu rady nadzorczej pozwanej spółki w dniu 23 marca 2015r. została podjęta kolejna uchwała nr 169/2015/VII na podstawie rada nadzorcza pozwanej spółki z dniem 23 marca 2015r. odwołała powoda z funkcji pełnionej w zarządzenie pozwanej spółki – par. 1, rozwiązała z dniem 30 czerwca 2015r. za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia umowę o pracę zawartą z powodem w dniu 03 listopada 2011r. – par. 2 pkt 1, wskazała jako przyczynę rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem odwołanie powoda z funkcji pełnionej w zarządzie pozwanej spółki – par. 2 pkt 2, zwolniła powoda po wykorzystaniu urlopu wypoczynkowego z obowiązku osobistego świadczenia pracy na rzecz pozwanej spółki – par. 2 pkt 3 oraz pouczyła powoda o terminie i sposobie odwołania się do sądu pracy- par. 2 pkt 4. Za podjęciem tej uchwały głosowało dwóch członków rady nadzorczej pozwanej spółki, a dwóch wstrzymało się od głosu. Odpis tej uchwały został doręczony powodowi za pośrednictwem poczty w dniu 27 marca 2015r.. **/dowód: zeznania świadka M. K. k. 56 - 58, protokołu posiedzenia rady nadzorczej i lista obecności k. 28 – 30, uchwała nr 169/2015/VII z akt osobowych powoda załączonych do akt sprawy niniejszej z dowodem doręczenia jej odpisu powodowi/.**

W okresie od 23 marca 2015r. do 31 marca 2015r. powód był niezdolny do pracy z powodu choroby i nie świadczył jej na rzecz pozwanej spółki. Zaświadczenie lekarskie potwierdzające tę niezdolność do pracy złożył pozwanej spółce w dniu 25 marca 2015r. **/dowód: zeznania powoda k. 55, 58 - 59, zaświadczenie lekarskie k. 10/.**

W dniu 02 kwietnia 2015r. powód złożył w pozwanej spółce pisemne oświadczenie następującej treści: „w związku z doręczonym mi w dniu 27.03.2015r. oświadczeniem woli o cofnięciu oświadczenia woli z dnia 13.03.2015r. o wypowiedzeniu mi umowy o pracę niniejszym oświadczam, że wyrażam zgodę na cofnięcie powyższego oświadczenia woli i uznanie rozwiązania umowy o pracę z dnia 13.03.2015r. za niezłożone. **/dowód: zeznania świadka M. K. k. 56 – 58, oświadczenie powoda k. 39/.**

W odpowiedzi na to pismo pozwana spółka reprezentowana przez członka zarządu G. A. i prokurenta I. P. poinformowali powoda na piśmie, że treść przesłanych mu uchwał rady nadzorczej z dnia 23.03.2015r. nie stanowi oświadczenia woli o cofnięciu wypowiedzenia z dnia 13.03.2015r. Pozwana spółka potwierdziła wobec powoda skuteczność wypowiedzenia z dnia 13.03.2015r. **/dowód: zeznania świadka M. K. k. 56 – 58, oświadczenie pozwanej spółki k. 40/.**

Wynagrodzenie miesięczne powoda S. S. wyliczone jak do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wynosi 11.000 złotych brutto **/dowód: zaświadczenie pozwanego k. 42 – okoliczność uznana za przyznaną przez powoda – art. 230 k.p.c./.**

W sprawie zostały przeprowadzone dowody z zeznań jednego świadka, z przesłuchania powoda w charakterze strony oraz z dokumentów prywatnych. Stan faktyczny ustalony przez sąd w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia należy ocenić jako niesporny. Wynikał on w zasadzie z treści samych dokumentów prywatnych, która została potwierdzona zeznaniami świadka M. K. oraz przesłuchaniem powoda jako strony.

W sprawie sąd nie przeprowadził dowodu, któremu odmówiłby wiary albo mocy dowodowej, co powinno znaleźć uzasadnienie w pisemnych motywach wyroku – art. 328 par. 2 k.p.c.

Dokumentom prywatnym z akt sprawy oraz akt osobowych powoda Sąd dał także wiarę. Strony nie kwestionowały ich autentyczności i stanowią one dowód tego, iż osoby, które je sporządziły i podpisały złożyły zawarte w nich oświadczenia – art. 245 k.p.c.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie powoda S. S. od wypowiedzenia mu przez pozwanego umowy o pracę /powództwo/ podlegało uwzględnieniu w całości co do żądania głównego o odszkodowanie oraz w części co do żądania ubocznego odsetek ustawowych.

W pierwszej kolejności należało ocenić, że doręczenie powodowi w dniu 27 marca 2015r. odpisu uchwały rady nadzorczej pozwanej spółki z dnia 23 marca 2015r. nr (...) stanowiło doręczenie oświadczenia woli pozwanej spółki o wypowiedzeniu S. S. umowy o pracę na czas nieokreślony. Treść tej uchwały jest jasna i nie budzi żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Rada nadzorcza pozwanej spółki podjęła ponownie decyzję o wypowiedzeniu powodowi umowy o pracę. Rada nadzorcza pozwanej spółki jest kompetentna do jednoczesnego odwołania członka jej zarządu i wypowiedzenia mu umowy o pracę. Wynika to z treści przepisu art. 210 par. 1 ustawy z dnia 15 września 2000r. kodeks spółek handlowych /tekst jedn. Dz. U. Nr 1030 z 2013r. z późn. zm./ . Co do pierwszej uchwały rady nadzorczej pozwanej spółki z 13 marca 2015r. nr (...) to z uwagi na brak wymaganej regulaminem rady nadzorczej bezwzględnej większości głosów należało uznać ją za nieistniejącą czy też nieważną z mocy prawa – art. 58 par. 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. Nieistniejącą, a więc nie wywołującą żadnych skutków prawnych, a w szczególności nie prowadzącą do wypowiedzenia umowy o pracę powoda. Taka nieistniejąca uchwała nie może stanowić oświadczenia woli pozwanej spółki. W przypadku sankcji nieważności można byłoby przyjąć, że w świetle przepisów prawa pracy wypowiedzenie umowy o pracę powoda zaistniało, choć naruszało przepisy prawa. Orzecznictwo Sądu Najwyższego zajmuje jednolite stanowisko, że wadliwe prawnie oświadczenia pracodawców rozwiązujące umowę o pracę z pracownikami nie podlegają sankcji bezwzględnej nieważności, a jedynie dają możliwość nabycia przez pracownika odpowiednich roszczeń z kodeksu pracy. Dotyczy to sytuacji, gdy pracodawca potwierdza skuteczność tej czynności prawnej jako zgodnej z jego wolą – tak min. w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 09 maja 2006r., II PK 270/05, publ. OSNP 2007/9-10/125. Pozwana spółka potwierdzała skuteczność tej czynności prawnej, co wynika chociażby z jej pisma skierowanego do powoda. Zaznaczyć dalej należy, iż rada nadzorcza działa jako kolegialny organ sp. z o.o. i nie może jej zastępować sam przewodniczący rady nadzorczej. Kwestia doręczenia oświadczenia woli /uchwały rady nadzorczej/ powodowi jest czysto techniczna i może to wykonać każdy, a w szczególności przewodniczący rady nadzorczej. Pozwany skorzystał z usług operatora pocztowego, gdyż powód był nieobecny na posiedzeniu rady nadzorczej. Wskazać także należy, iż dla skuteczności ww. wypowiedzenia z dnia 27 marca 2013r. nie ma wpływu to, czy prawnie skuteczne było wypowiedzenie dokonane w dniu 13 marca 2013r. Nie ma przeszkód prawnych, aby nawet w okresie wypowiedzenia ponownie wypowiedzieć pracownikowi umowę o pracę nawet bez wyrażenia przez niego zgody na cofnięcie poprzedniego i to z tej samej przyczyny. Od każdego z tych wypowiedzeń pracownik może niezależnie odwołać się do sądu pracy z mocy art. 264 par. 1 k.p., przy czym może mu przysługiwać tylko jedno roszczenie odszkodowawcze. W tym duchu wypowiedział się Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 06 lipca 2011r., II PK 12/111, publ. OSNP 2012/17-18/217 czy też w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 listopada 2014r., III PK 11/14, publ. LEX nr 1652400. Pogląd ten Sąd Rejonowy w pełni podziela. Nie ulega żadnej wątpliwości, że powód odwołał się od wypowiedzenia z dnia 27 marca 2015r. Pierwszego wypowiedzenia z dnia 13 marca 2015r. nie kwestionował w drodze odwołania do sądu pracy.

Zgodnie z art. 45 § 1 k.p. w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu, przy czym sąd nie może uwzględnić żądania pracownika uznania wypowiedzenia za bezskuteczne lub przywrócenia do pracy, jeżeli ustali, że uwzględnienie takiego żądania

jest niemożliwe lub niecelowe; w takim przypadku sąd pracy orzeka o odszkodowaniu (art. 45 § 2 k.p.). Powód wybrał roszczenie odszkodowawcze.

Pozwany zachował podstawowe wymogi formalne wymogi co do ww. trybu rozwiązania umowy o pracę. Złożył powodowi swoje oświadczenie woli na piśmie w formie uchwały rady nadzorczej pozwanej spółki i wskazał w niej przyczynę wypowiedzenia – art. 30 par. 3 i 4 k.p. Twierdzenia powoda, że powinien otrzymać jakiś dodatkowy dokument zawierający wypowiedzeniem jego umowy o pracę podpisany przez przewodniczącego rady nadzorczej jest nieuprawnione. Umowę o pracę wypowiada mu rada nadzorcza jako organ kolegialny i to jej uchwała stanowi oświadczenie woli składane w imieniu pozwanej spółki. W dacie doręczenia wypowiedzenia powód podlegał jednak ochronie przed takim trybem rozwiązania umowy o pracę, gdyż był nieobecny w pracy z uwagi na niezdolność do pracy z powodu choroby – art. 41 k.p. Pozwana spółka miała świadomość takiego stanu rzeczy, gdyż już 23 marca 2015r. S. S. złożył jej stosowne zaświadczenie lekarskie usprawiedliwiające nieobecność w pracy. Na marginesie należy zauważyć, że kwestia tej świadomości co do rady nadzorczej pozwanej spółki jako jej organu tak naprawdę nie ma znaczenia dla tego, czy obiektywnie wypowiedzenie naruszało przepisy prawa czy też nie naruszało. Sąd pracy nie bada tutaj czy po stronie pracodawcy istnieje możliwość przypisania winy w jakiegokolwiek postaci w naruszeniu tych przepisów.

W sytuacji, gdy wypowiedzenia naruszało przepisy prawa pracy bezprzedmiotowe było badanie jego zasadności, gdyż i tak nie miałyby to wpływu na ocenę słuszności żądania pozwu.

Wysokość ustawowego, zryczałtowanego odszkodowania należnego powodowi od pozwanej spółki określa przepis art. 47 (1) k.p. Stanowi on, że odszkodowanie, o którym mowa w art. 45, przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. Okres wypowiedzenia umowy o pracę powoda S. S. z uwagi na jego staż pracy w pozwanej spółce wynosił 3 miesiące, skoro pracował on w niej powyżej 3 lat – art. 36 par. 1 pkt 3 k.p. Wynagrodzenie powoda wyliczone jak do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wynosiło zgodnie z ustalonymi faktami 11.000 złotych. Kwestię sposobu wyliczania odszkodowania z art. 47 (1) k.p. regulują przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop /Dz. U. Nr 2 z 1997r., poz. 14 z późn. zm./ i rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia w okresie niewykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w Kodeksie pracy (publ. Dz. U. Nr 62 z 1996r., poz. 289 z późn. zm.). Strony nie kwestionowały wyliczenia dokonanego przez pozwanego w zaświadczeniu załączonym do odpowiedzi na pozew. Odszkodowanie należne powodowi wynosiło kwotę 33.000 złotych tj. trzykrotność miesięcznego wynagrodzenia wyliczonego jak do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy i zostało ono zasądzone w ogłoszonym wyroku od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż..

Rozstrzygnięcie o ustawowych odsetkach od ww. odszkodowania zapadło na mocy art. 481 par. 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. Zobowiązanie to ma charakter bezterminowy i dłużnik popada w opóźnienie w jego zapłacie od daty wezwania go do zapłaty – art. 455 k.c. w zw. z art. 300 k.p. W sprawie niniejszej datą wezwania do zapłaty będzie data doręczenia pozwanemu odpisu pozwu tj. 31 sierpnia 2015r. Od tego dnia pozwany popada w opóźnienie w zapłacie odszkodowania i powodowi przysługują od pozwanego ustawowe odsetki z tego tytułu. Pogląd tej treści wyraził Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 09 lutego 2007r., I BP 15/06, publ. LEX nr 286751. Sąd Rejonowy nie podziela poglądu przeciwnego, iż odszkodowanie to staje się wymagalne dopiero w dacie jego zasądzenia w wyroku sądu pracy.

Dalej idące żądanie pozwu o zasądzenie odsetek ustawowych tj. od daty wniesienia pozwu do daty doręczenia jego odpisu pozwanemu sąd oddalił jako bezzasadne.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu tj. poniesionych przez strony kosztach zastępstwa prawnego radcy prawnego oraz adwokata zapadło na mocy art. 98 par. 1 i 2 k.p.c. i sąd obciążył tymi kosztami pozwanego w całości, skoro przegrał on sprawę w całości co do w.p.s. liczonej bez odsetek ustawowych za opóźnienie. Wysokość stawki wynagrodzenia

radcy prawnego powoda z wyboru tj. 60 złotych sąd ustalił na mocy par. 5, par. 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu /publ. Dz. U. Nr 163 z 2002r., poz. 1349 z późn. zm/. Nadmienić należy, iż zgodnie z uchwałą siedmiu sędziów Sądu Najwyższego mającą moc zasady prawnej z dnia 24 lutego 2011r., PZP 6/10, publ. LEX nr 707475 podstawę zasądzenia przez sąd opłaty za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego w sprawie ze stosunku pracy o odszkodowanie, o którym mowa w art. 56 § 1 w związku z art. 58 k.p., stanowi stawka minimalna określona w § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). Pogląd ten w drodze pełnej analogii należy stosować do stawek wynagrodzenia radców prawnych w sprawach o odszkodowanie z art. 45 par. 1 k.p. Sąd wziął także pod uwagę to, że wyższa opłata przy tego rodzaju sprawie w danej instancji tj. 180 złotych obowiązuje w sprawach wszczętych od dnia 01 sierpnia 2015r. – par. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu /Dz. U. Nr 1078 z 2015r./ . Przedmiotowa sprawa została wszczęta 02 kwietnia 2015r. Należało więc zasądzić w ogłoszonym wyroku od pozwanego na rzecz powoda kwotę 60 złotych tytułem kosztów zastępstwa prawnego.

Rozstrzygnięcie o rygorze natychmiastowej wykonalności zapadło na mocy art. 477² § 1 k.p.c. i sąd nadał go wyrokowi z urzędu w części zasądzającej na rzecz powoda odszkodowanie do kwoty stanowiącej jego jednomiesięczne, pełne wynagrodzenie za pracę czyli 11.000 złotych.

Rozstrzygnięcie o nie uiszczonyj opłacie sądowej od pozwu zapadło na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych /publ. Dz. U. Nr 167 z 2005r., poz. 1398 z późn. zm./ . w zw. z art. 98 par. 1 i 2 k.p.c. Zgodnie z uzasadnieniem uchwały SN z dnia 05 marca 2007r., sygn. I PZP 1/07, publ. M.P.Pr (...) powyższy nieuiszczony koszt sądowy w postaci nie pobranej od pracownika opłaty sądowej od pozwu podlega rozliczeniu na podstawie ww. przepisu ustawy o kosztach sądowych i można nim obciążyć pozwanego pracodawcę o ile pozwala na to wynik procesu. Pozwany przegrał sprawę w całości co do w.p.s. i zachodziły podstawy do obciążenia do w całości nieuiszczoną opłatą sądową od pozwu. Opłata ta wynosiła 1.650 złotych (33.000 złotych w.p.s. * 0,05) i należało nakazać pobrać ją od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Żyrardowie w całości.